

Domnule Președinte,

Subscrisa Asociația Magistraților din România (A.M.R.), organizație neguvernamentală de utilitate publică, reprezentată prin Președinte – judecător conf. univ. dr. Dan Spânu, formulează în contradictoriu cu paratul Consiliul Superior al Magistraturii, prin reprezentant – judecător Alina Ghica, în calitate de președinte, cu sediul în București, Calea Plevnei nr.141B, sector 6, București, prezenta

ACTIUNE IN CONTENCIOS ADMINISTRATIV,

intemeiata pe prevederile art.1 si urm, art.11 si 14 din Legea nr. 554/2004 rep. a contenciosului administrativ.

Solicitam **desființarea în totalitate a Hotărârii nr.918/23.10.2012 a Plenului C.S.M., pe care o considerăm vădit nelegală.**

Menționăm că la momentul formulării prezentei cereri această hotărâre nu este redactată și că am solicitat Consiliului Superior al Magistraturii revocarea ei, conform art. 7 din legea menționată.

Va solicitam sa dispuneti citarea paratei Consiliul Superior al Magistraturii – Calea Plevnei nr.141 B, sector 6, Bucuresti

Va rugam, de asemenea, ca in temeiul art. 14 si 15 din Legea nr. 554/2004, sa dispuneti **suspendarea** executarii actului.

1. Succintă prezentare a situației de fapt.

Prin Hotărârea pe care înțelegem să o atacăm, adoptată cu majoritate de voturi, Plenul CSM „după suplimentarea ordinii de zi, și-a însușit punctul de vedere al Direcției legislație, documentare și contencios privind interpretarea dispozițiilor art.12 alin.6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și a stabilit că prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate participa la ședințele Secției pentru procurori și ale Plenului CSM, în perioada vacanței funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Așa cum rezultă din datele făcute publice, hotărârea menționată are la bază nota nr.28017/1154/DLDC/28035/ST/2012 a Direcției legislație, documentare și contencios, care a fost însușită ca atare prin Hotărârea nr.370 din 22.10.2012 a secției pentru procurori din cadrul CSM.

În esență, atât nota cât și Hotărârea nr.380 rețin că:

- Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, nu conține prevederi privind reprezentarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul CSM în perioada vacanței funcției de procuror general al acestui parchet. Textul art.28 alin.1 din actul normativ menționat se referă la „procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”;

- această prevedere este transpusă de o manieră identică în art.12 alin.6 din Regulamentul de organizare și funcționare a CSM;

- funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este omoloagă (!) celei de președinte al Î.C.C.J., iar prin Hotărârea nr.620/10.09.2009 a secției pentru judecători s-a dispus delegarea vicepreședintei Înaltei Curți de Casație și Justiție în funcția de președinte al instanței supreme;

- art.7 alin.3 din Regulamentul de ordine interioară al Parchetelor, aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr.529/C/2007 prevede că: „în perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate”, or, vacantarea funcției de procuror general prin expirarea mandatului se încadrează în prima ipoteză prevăzută de text;

- procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este de drept membru al Consiliului Superior al Magistraturii, tocmai în considerarea acestei calități și nu există nici interdicție legală expresă privind participarea primului său adjunct la ședințele Secției pentru procurori a C.S.M.

*
* *

Considerăm, pentru motivele ce le vom dezvolta în continuare, că Hotărârea nr.918/23.10.2012 a Plenului CSM este contrară dispozițiilor și principiilor Constituționale, reglementărilor cu caracter organic cuprinse în legile privind statutul magistraților și funcționarea CSM, la care adaugă în mod nepermis.

Vă solicităm, în consecință, să dispuneți desființarea ei în totalitate.

II. Dezvoltarea motivelor ce conduc la desființarea pentru nelegalitate a hotărârii

1. Potrivit prevederilor art.133 lit.c din Constituția României, revizuită în anul 2003, unul din membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii este „procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Textul constituțional este reluat ad litteram în art.28 alin.1 din Legea nr.317/2004 modif. și rep. privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu referire la participarea procurorului general la lucrările secției pentru procurori.

Prin Hotărârea nr.370/22.10.2012 a acestei din urmă secții se arată expres că: „funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este singura funcție din sistemul judiciar care nu poate fi ocupată prin delegare”.

2. Atât nota Direcției legislație, documentare și contencios, cât și Hotărârile adoptate pe baza ei (nr.370/22.10.2012; respectiv nr.9]18/23.10.2012) justifică soluția criticată prin preocuparea „pentru asigurarea cvorumului necesar desfășurării ședințelor Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii”. Or, această „grijă” este cu totul nefondată, în condițiile în care Constituția și legea nr.317/2004 prevăd că secția respectivă este compusă din 5 (cinci) procurori, la care se adaugă procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrul Justiției.

Chiar reală dacă ar fi, această îngrijorare nu justifică în nici un mod situația absurdă și inadmisibilă care s-a creat, și anume ca printr-o hotărâre a CSM să se adauge la Constituție, la legea organică de funcționare și la propriul regulament.

De altfel, chiar dacă ar fi modificat regulamentul în sensul acestei hotărâri, caracterul neconstituțional și nelegal al demersului ar fi fost același, dar s-ar fi păstrat măcar o brumă a unei aparențe de legalitate. Plenul CSM n-a considerat necesar nici măcar un asemenea minim efort.

3. Vă învederăm, în același context, că atât Constituția cât și Legea nr.317/2004 se referă expres la cei trei membri de drept ai CSM: ministrul Justiției, președintele Î.C.C.J. și procurorul general al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J., fără nici referire la posibilitatea substituirii/delegării de competențe ori înlocuirii titlurilor. În notă, ca și în hotărârea nr.370/22.10.2012, se menționează că interdicțiile trebuie să fie exprese. Dimpotrivă, considerăm că excepțiile (și anume posibilitatea înlocuirii titularilor de drept) trebuie să fie prevăzute ca atare în actele normative, ceea ce nu s-a întâmplat, și nu deduse prin interpretări extensive fără nici un temei.

De altfel, în ultimii 8 ani de existență ai CSM (luând ca reper temporal anul 2004, al adoptării Legii nr.317) au existat numeroase situații când, din diferite motive, inclusiv prin vacantarea postului, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul Justiției ori procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost în imposibilitate de a participa la lucrările CSM. Niciodată nu s-a pus măcar problema desemnării unor vicepreședinți/secretari de stat/adjuncți care să îi înlocuiască.

Sub acest aspect, referirile la situația doamnei judecător Bărbulescu Lidia, vicepreședintă a Înalta Curte de Casație și Justiție la un moment dat, sunt cu totul neavenite.

Prin Hotărârea nr.620/10.09.2009 a secției pentru judecatori a CSM, domnia sa a fost delegată în funcția de PREȘEDINTE al Înaltei Curți de Casație și Justiție și în această din urmă calitate a participat la ședințele CSM. Actualul prim adjunct al procurorului general de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost delegat (nici nu ar fi legal posibil) ca procuror general, astfel încât cele două situații sunt de necomparat.

4. Foarte semnificativ este și faptul că pentru a eluda dispozițiile constituționale și legale, nota internă pe care se întemeiază hotărârile face apel la un alt regulament (!), de data aceasta cel de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului Justiției nr.529/C/2007, care prevede în art.7 alin.3 că: „în perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, iar în cazul absenței acestuia sau al imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general”.

În logică, desigur profund criticabilă, a hotărârii atacate, ar urma probabil ca în cazul absenței primului-adjunct al procurorului general la lucrările CSM să participe un adjunct și, de ce nu, un șef de secție ori un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Este desigur, un argument ad absurdum care evidențiază inconștiența tezei privind reprezentarea „în cascadă” a unor funcții pe care Constituția și legea nu le prevăd ca fiind transmisibile.

Cu privire la cererea de suspendare a executării actului administrativ

În ceea ce privește solicitarea de a se dispune, în temeiul art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 rep. suspendarea executării actului, considerăm ca sunt în mod cumulativ și pe deplin întrunite cerințele prevăzute de aceste texte legale.

În opinia noastră, există un „caz bine justificat”, în accepțiunea dată acestei noțiuni prin art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Faptul că forul suprem al puterii judecătorești încalcă de o manieră flagrantă Constituția și legile, că funcționează într-o componentă nelegală și va adopta hotărâri importante într-o astfel de compunere, prezintă o gravitate deosebită.

Din aceste împrejurări rezultă și **urgenta** unei astfel de solicitări, iminente unor hotărâri nelegale, atacabile în justiție, ca și urmările create de această situație fiind evidente și de neacceptat.

*

* *

Vă solicităm, în consecință, să constatați nelegalitatea Hotărârii și să dispuneți anularea acesteia. Consiliul Superior al Magistraturii și-a arogat cu de la sine putere atribuții de a legifera într-un domeniu care nu îi este, din punct de constituțional și legal, atribuit în competențe, astfel încât reintrarea în vigoare a ordinii de drept este absolut necesară.

Probe: înscrisuri.

Depunem prezenta acțiune în două exemplare, inclusiv pentru comunicare paratei.

PREȘEDINTE

A.M.R.

Judecător conf. univ. dr. Dan Spânu